

مجید بزرگ روح سرکش انقلاب

به مناسبت بزرگداشت از هژدهم جوزا، روز جانبازان انقلابی و آزادیخواه مردم افغانستان

«هیچ قهرمان واقعی جدا از مردم و خلاف خواست

و نیاز آن ها، وجود نداشته و نخواهد داشت.» (قیوم رهبر)

کودتای منحوس، نکبت بار و فاجعه آفرین هفت ثور که «همچون رعد و برقی ناگهانی در آسمان صاف» وقوع نامیمون یافت؛ به مثابه رویدادی غیرمترقبه در کشور ما، موجب تقابل و عکس العمل های متفاوت گردید. خودفروختگان «خلقی»، «پرچی» و هوادارن شان به مقدمش «هورا» کشیدند، عده معدودی شگفت زده در حالت خوف و رجا قرار گرفتند، اما قاطبه اقشار و طبقات و گروه های سیاسی (که کمابیش بیان سیاسی طبقات و جناح های آن هستند) کشور عزیز ما را معروض به وابستگی کامل به امپریالیسم روس دیدند، چون مدافع سرسخت هویت و آزادگی خود بودند، بدون درنگ - غرض طرد تجاوز- در مقابل رژیم دست نشانده کودتا به مقابله و مقاومت برخاستند.

کودتا هنگامی به وقوع پیوست که جنبش انقلابی کشوردر پراکندگی، حیرت و فروکش به سر می برد؛ عده ئی که حوادث و سیر تاریخی حوادث را طبق تاریخ موجوده مورد ارزیابی و داوری قرار می دادند، و علل بروز حوادث را نادیده می گرفتند، بالتبع به فروکش جنبش ملی و انقلابی باورمند شده و به هر چیز و هر کسی بی اعتماد و بدبین بودند. مجید بزرگ در برابر این نگرش مایوسانه و بدبینانه ایستاد و کودتای ننگین را «مولود مناسبات اجتناب ناپذیر تاریخی» و پیامد دو دهه تمهید غدارانه (ایدئولوژیک، اقتصادی، سیاسی و نظامی) امپریالیسم روس دانست. او با توجه به واقعیت ها و نیاز های عملی (خواست و دستور روز اوضاع آن هنگام) خیزش های گسترده و فراگیر توده ئی را پیش بینی و پیشگویی نمود. به شهادت تاریخ چهار دهه کشور، پیشگویی های - داهیانة و نبوغ آمیز- آن انقلابی بزرگ یکایک تحقق یافت و محک صحت خورد.

مجید، اندیشه پیریزی یک سازمان پیشتاز و رهگشا را قبل از وقوع کودتای ثور در سر می پروراند. سازمانی که زحمتکش ترین طبقات جامعه را نمایندگی کند و از منافع آن ها دفاع نموده و بتواند برای آغاز و ادامه مبارزه مسلحانه - برای گرفتن قدرت سیاسی - توده ها را بسیج، سازماندهی و رهبری نماید. این مأمول فقط در صورت وحدت رزمنده نیرو های انقلابی می توانست میسر گردد. به یمن سعی و ممارست مجید، زمینه فضای سالم وحدت طلبانه تدارک و تمهید گردیده و در بحبوحه یک قیام ملی و اوج شور و هیجان انقلابی، منجر به پیریزی و ایجاد «ساما» شد. در واقع این دست آورد بزرگ، پیشوند نام نامی زنده یاد مجید

است. «وی با دانش ژرف انقلابی و تجارب گرانبهای مبارزاتی اش با دید روشن از اوضاع، خط متمایز «ساما» را ترسیم کرد»؛ و مواضع طبقه پیشرو را در قبال قضایای انقلاب ملی - دموکراتیک با چیره دستی منحصر به فرد مشخص نمود.

مجید در آوان نبرد نجاتبخش ملی، مداخله و تجاوز اهریمنی در کمین نشستگان را «از سنگر رقابت، با دمسازی با نیروهای رجعتگرا» - که در صدد تهی ساختن جنگ مقاومت ملی ضد روسی از مضمون آزادیبخش و مترقی آن بود - به مثابه خطر بسیار جدی تلقی نمود. روند رویداد های بعدی، دشمنان در کمین نشسته (امپریالیسم امریکا و شرکاء) را واداشت تا به خاطر تحقق اهداف ستراتیژیک منطقه ئی و جهانی شان به جای «اسارت مخفی» به اشغال نظامی عریان کشور عزیز ما مبادرت ورزند، که متقابلاً به مقاومت دلیرانه مردم غیور و سلحشور ما - در اشکال گوناگون و جلوه های متفاوت - رو به رو گردید. امپریالیسم هژمونیک امریکا به خاطر سیطره بلامنازع استعماری اش، علی الرغم تقبل تلفات انسانی (سه هزار کشته و بیست هزار زخمی) و صرف صد ها میلیارد دالر (۱۰۰۷ تریلیون دالر تا آخر سال ۲۰۱۷)، پس از سال ها خون ریزی وحشیانه، به عقیم ماندن برنامه های سیاسی استعماری اش در سرزمین ما و شکست نقشه های نظامی خود شرمسارانه معترف شد. پس از شکست و عقب نشینی مفتضحانه شرکای متجاوز ناتوئی اش، به خاطر فروکش هیجان عالمگیر ضد اشغال امریکائی افغانستان، شهادانه به مانور اغواگرانه خروج نیرو های نظامی اش از افغانستان مبادرت ورزید. اما به اثر غیبت «نبرد سازمانیافته پیشاهنگان سیاسی طبقات انقلابی» و نفرت بی پایان مردم ما در برابر مزدوران تاریخ زده طالبی - داعشی، هنوز هم امپریالیسم امریکا طمع خام اشغال دایمی کشور عزیز ما را از سر به دور نکرده است. در نتیجه، با اعلام گویا «ستراتژی جدید» ترامپ، شعبده بازانه اشغال افغانستان را «تا زمان نامعلومی» بی شرمانه و قلدرمنشانه اعلام نمود. از آن پس، به خاطر اعاده اعتبار بر باد رفته خود - در انظار جهانیان - دیوانه وار به سرکوب مردم بی گناه و بی دفاع ما پرداخته است. امپریالیسم خون آشام امریکا با ریختن خروار ها بمب بر ساحات مسکونی و میادین جنگی (در این اواخر بیشتر از پنجصد بمب) موجب تلفات سنگین انسانی و خسارات هنگفت مالی گردیده است. میزان توحش و جنون ملیتاریستی امپریالیسم یانکی را در صورتی می توان قیاس نمود که بمباران نیرو های مزدورش (در ولایت قندوز و در ولسوالی چپرهار ولایت ننگرهار و... بر اهداف غیرنظامی) در محاسبه آورده شود. یعنی جنگ کنونی بی شباهت با سیاست نظامی «زمین های سوخته» نیست. همین اکنون جنگ تحمیلی و غیرعادلانه در نه (۹) ساحه کشور به شدت جریان دارد. این جنگ های ارتجاعی و ظالمانه توأم با عملیات انتحاری مزدوران امپریالیسم، گراف تلفات مردم بی دفاع و ستمدیده ما را به صورت غیرقابل تصویری متصاعد نموده است.

در بحبوحه چنین اوضاع بحرانی، متشنج و خونبار، اعلام استهزاء آمیز «انتخابات پارلمانی و شوری های ولایتی» دولت ضد دموکراتیک و مزدور اشغالگران امپریالیست، به مقاومت منفی - مردم آگاه و منزجر از اشغالگران و دولت پوشالی شان - رو به رو شد. مردم مع الوصف تهدید و سبوتاژ دولت، از ثبت نام اباء ورزیدند که بالتبع در مراکز ثبت نام رای دهندگان، به اصطلاح «پشه پر نمی زد»! با توجه به چنین وضعیتی، اعلان ثبت نام چهار میلیون رای دهنده واجد شرایط از سوی دولت پوشالی، به خاطری بلافاصله رنگ باخت و به استهزاء از سوی مردم مواجه شد که: عده ئی از نمایندگان پارلمان بی اراده و به ویژه (میرویس یاسینی) چسپاندن ستیکر را بر روی تذکره های جعلی (در ولسوالی کامه ولایت ننگرهار) برملا نمودند. وضعیت بحرانی و رو به وخامت دولت دست نشانده اشغالگران را می توان از اظهارات اخیر نمایندگان چاکرمنش پارلمان مستعمراتی حدس زد که «رژیم» را در آستانه سقوط می بینند.

رژیم مزدور به مثابه نماینده سیاسی سرمایه دلال و بادار اشغالگرش، از لحاظ اقتصادی منافع تمام طبقات و اقشار جامعه: اعم از کارگر، خرده بورژوازی شهر و روستا، سرمایه دار ملی - «و در ستیز استعماری»، جناح هائی از فئودالیسم - را مورد تهدید و تجاوز قرار داده است. «بر مبنای این تضاد آشتی ناپذیر است که رژیم [و ارباب اشغالگرش] در ساحه سیاسی، ناگزیر در تخصم

خونین با تمام نیرو های سیاسی - طبقاتی خلق قرار گرفته است». لذا زمینه مادی تداوم مبارزه و جنگ نجاتبخش ملی، کماکان به قوت خود باقی است.

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما) همان گونه که در بدو پیریزی خود متعهد بود، هم اکنون نیز پایبند همان تعهد می باشد که: تا کسب آزادی ملی، دموکراسی مردمی، ترقی سالم جامعه، برقراری عدالت اجتماعی راستین و محو امتیازات و تفاوت های طبقاتی یعنی رسیدن به جامعه بدون طبقه، به مبارزه خود ادامه دهد و سلاح رزم خود را بر زمین نگذارد! با توجه به تعهد و ابراز وفاداری فوق، « بهترین تجلیل از این سرسپرده راه مردم، راه آزادی و ترقی اجتماعی، این است که از او پیاموزیم» و در مسیر تحقق خط مشی سیاسی وی عملاً گامزن باشیم و با هرگونه روش و منش دیگری که بوی انحراف، ارتداد و تسلیم طلبی از آن به مشام برسد، با قاطعیت تمام مبارزه کنیم. بدون تردید هرگونه بزرگداشت از زنده یاد مجید در جایگاه بانی ساما و قهرمان نام بردار مردمی و ملی کشور؛ سوای وفاداری به این آرمان گرامی، به جز از استفاده جوئی کاسبکارانه از نام و اعتبار مبارزاتی مجید و سائر جانبازان انقلابی کشور، چیز دیگری نبوده و نخواهد بود.

مرگ بر قاتلان سرسپردگان راه مردم و راه آزادی!

مرگ بر دشمنان دانش و وحدت خلق!

مرگ بر امپریالیسم و ارتجاع!

زنده و پیروز باد جنبش آزادیبخش ملی و انقلابی!

هر گونه وفاداری به مجید بدون تمسک به آرمانش و همراهی سازمانش، سرشکستگی است!

یا مرگ یا آزادی!

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)

۱۸ جوزای ۱۳۹۷ش / ۰۸ جون ۲۰۱۸م